

CONTEXT

La muntanya de Montjuïc és un massís rocós de pedra sorrenca que s'aixeca arreu de mar. La posició estratègica que ocupa, controlant el pla i l'actes al port i dominant el delta del Llobregat, la converteix en una fita molt significativa.

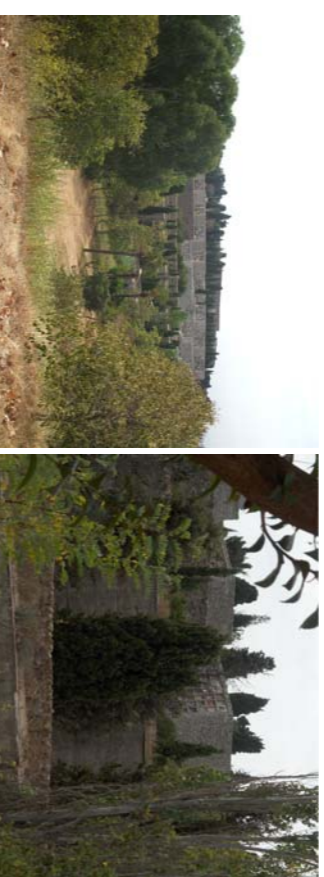
Montjuïc presideix el litoral, domina les vies de vora mar i ocupa una posició central en el context Metropolità de Barcelona, entre el Pla del Barcelonès i el del Llobregat.

Per la vessant nord, la Gran Via i l'Avinguda Paral·lel delimiten la seva extensió. Pel costat sud, la ronda Litoral separa la muntanya del port i a ponent, el passeig de la Zona Franca estableix el límit de la muntanya amb una àmplia zona industrial que s'estén cap al riu Llobregat.

CENENTRI

Es tracta d'un cementiri paisatgístic amb les vies de circulació entremès per la muntanya, amb un actual projecte inicial, però que més tard perdria l'origen original i la qualitat de les construccions. Els nínxols són veïns aporriats als desnivells i les parets amb la marxa pedra de la muntanya. La vegetació ja cobria gran part de la superfície.

El cementiri ocupava dels indrets millor orientats de la muntanya ocupant una bona part del vessant del nord. La seva implantació suposa el tancament del vessant de mar de la muntanya i la impossibilitat de trobar-hi un bon accés des del sud.

JARDI BOTÀNIC

L'actual Jardí Botànic de Barcelona, inaugurat l'abril de 1999 amb l'objectiu de ser un centre de referència per a la conservació de la flora mediterrània, neix a partir d'un projecte de restauració d'un antic abocador de cunys, sòdics al parc de Montjuïc.

Per construir-lo es van tenir en compte dues consideracions fonamentals: la primera es basava en l'estructuració de la vegetació, i la segona, en aconseguir un projecte que permetés que fos la mateixa muntanya qui donés les condicions topogràfiques per crear els espais de plantació del jardí. El resultat va ser doncs, una malla triangular sobre el terreny, que s'havia adaptat a la superfície, a les vorals i a la inclinació topogràfica.

PALAU SANT JORDI

El Palau Sant Jordi és un recinte cobert i multifuncional, construït amb motius dels jocs olímpics de Barcelona 1992. En l'entorn també s'integren instal·lacions com l'Estadi olímpic Lluís Companys, la piscina de salts de Montjuïc o les piscines Bernat Picornell.

Es la instal·lació olímpica més utilitzada de Barcelona ja que acollí tots els esdeveniments esportius, espectacles musicals i teatrals i trobades socials.

ESTAT ACTUAL

El projecte de Tanatori es durà a terme en una de les zones més altes de la muntanya de Montjuïc i serà un equipament d'ús públic, propietat i administrat pels Serveis Funeraris de Barcelona. L'emplaçament està situat a tocar del Jardí Botànic i de l'actes nord del Cementiri de Montjuïc, limitant amb una porció càrrega al costat del Passeig del Migdia i cap al cementiri, amb la seva tanca. Al costat oest hi ha l'actual zona d'aparcament del mateix cementiri i, a la part est, la topografia s'enfila roba de vegetació. Es tracta d'emplaçar el tanatori just al costat del cementiri, per establir una estreta vinculació amb aquest, on l'actes al cementiri i al parc siguin un espai comú que articuli les tres peces (tanatori, cementiri i aparcament).

L'emplaçament (88.900 m²) està considerat per l'Ajuntament de Barcelona com a zona verda, és per aquest motiu que l'espai no edificat del solar es tracta com a jardí del projecte o simplement, no es modifica el seu estat.

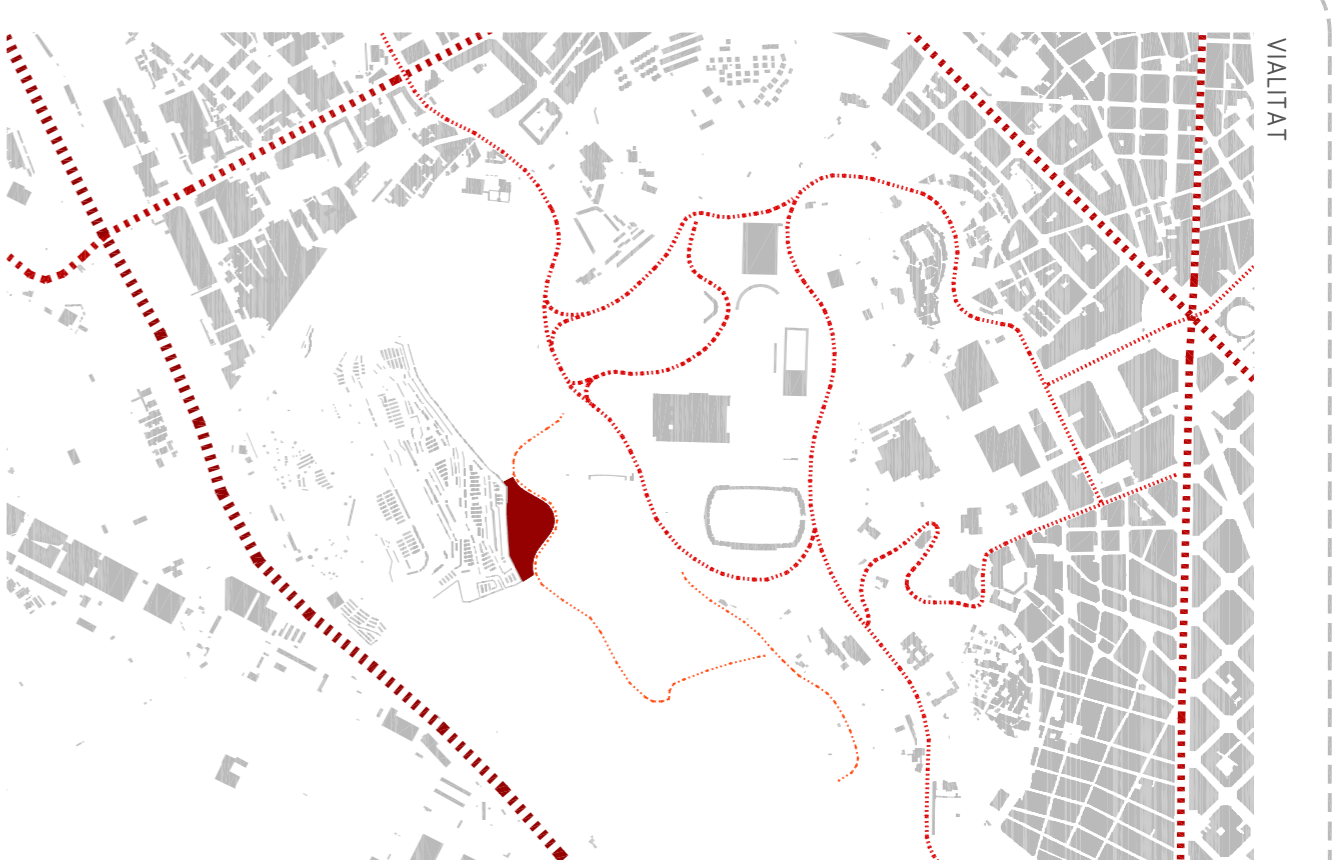
En ple cor de la muntanya de Montjuïc, l'emplaçament presenta unes característiques molt específiques. El terreny és un espai de gran qualitat paisatgística, amb una gran varietat de formes i textures. La muntanya ofereix una banda i la vessant nord de pedra natural del cementiri per l'altra.

L'actual plaça de l'actes nord del cementiri, actua com a articulació de diversos espais importants: trobem la porta d'entrada al cementiri des de la part més alta de Montjuïc, i l'actes (tant peatonal com amb vehicle) al gran parking que serveix la zona. Aquesta plaça pren molta importància a l'hora d'organitzar aquesta part del territori, ja que és un gran nucli articulador.

SITUACIÓ e. 1/10000

RELACIÓ AMB L'ENTORN e. 1/20000 e. 1/5000

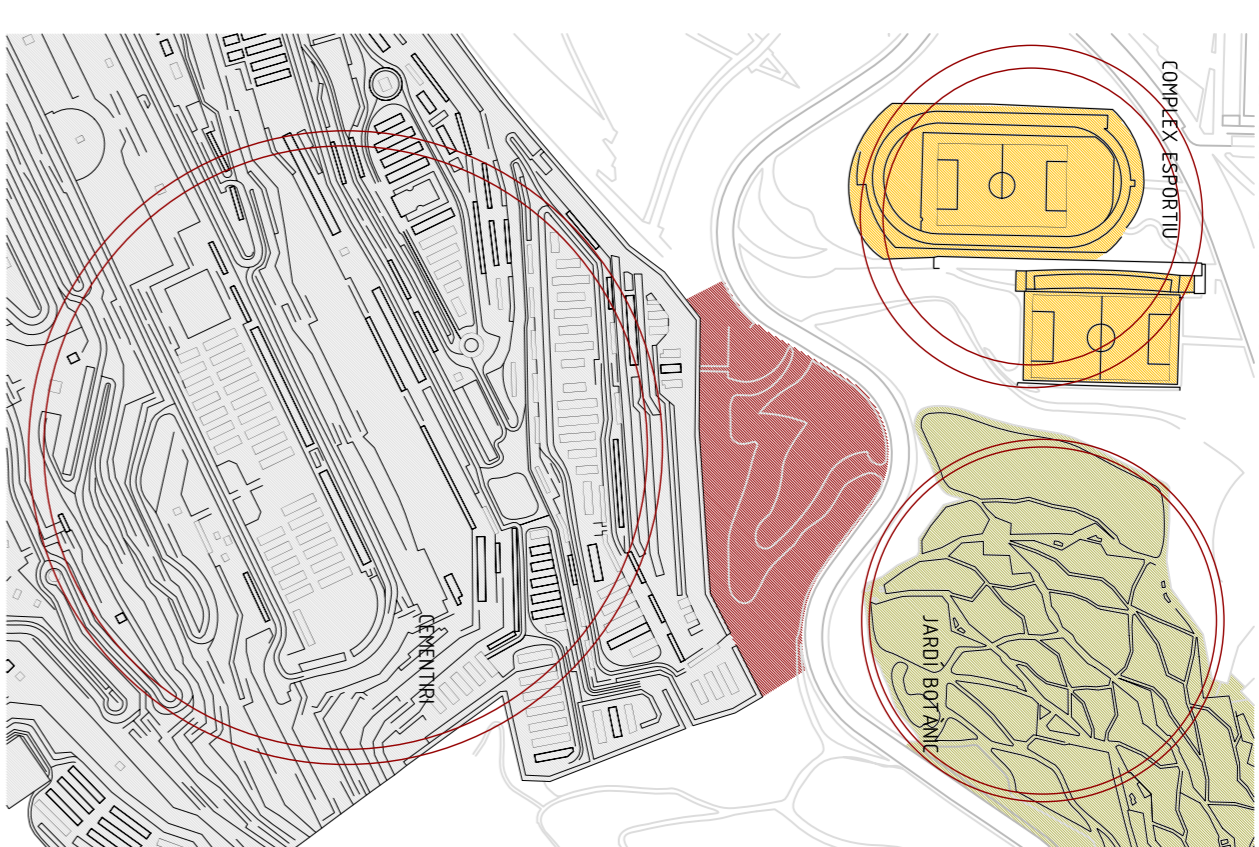

VIALITAT

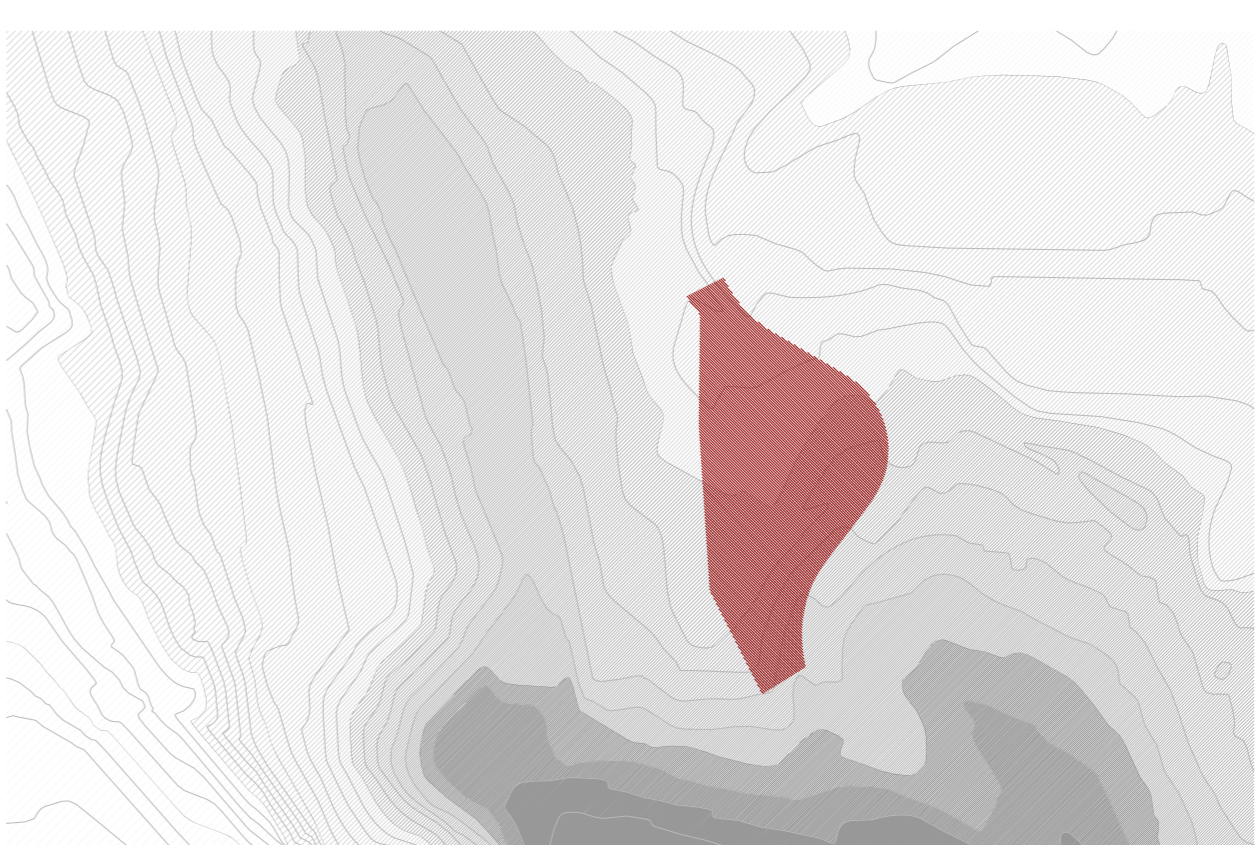

CONTINUITAT DEL VERD

ZONES DINTERS TURÍSTIC

TOPOGRAFIA

La parcel·la es troba situada a la muntanya de Montjuïc, apartada de la trama urbana de la ciutat de Barcelona.

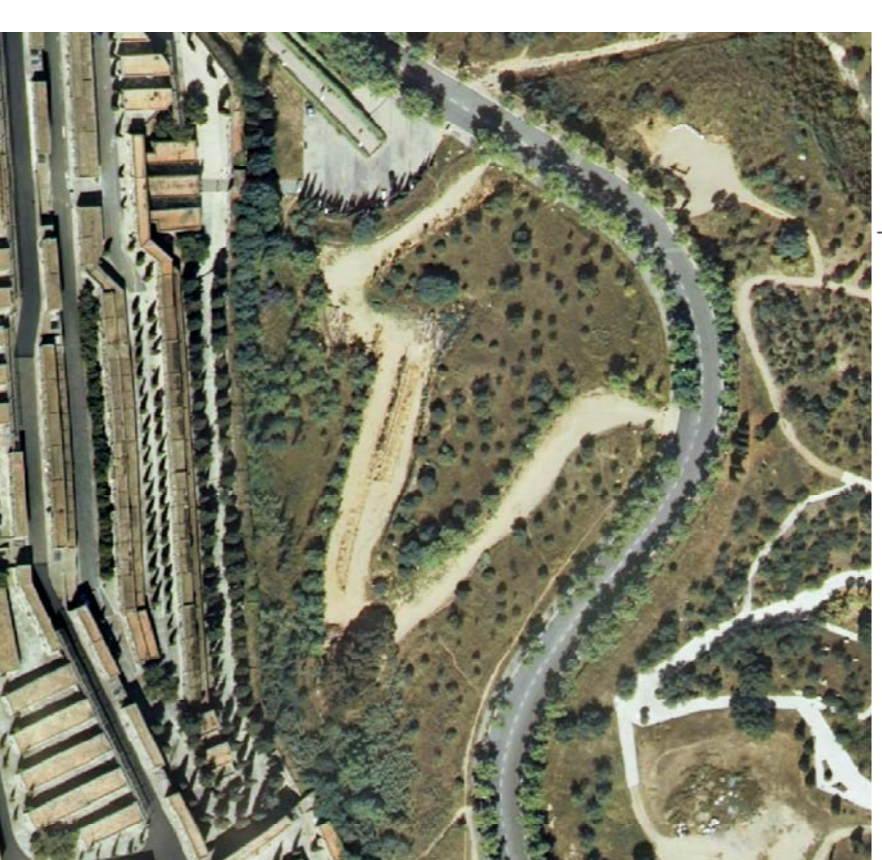
La seva principal comunicació és la ronda Litoral, situada al sud de la parcel·la. Una vegada dins la muntanya, la circulació es fa a partir de carreteres sinuoses que acaben creant un recorregut que la rodaja.

En tot l'àmbit que envolta el cementiri predominen bàsicament les zones verdes que entorn l'indument a la parcel·la per la part oest d'aquesta. Aquest verd no només hauria d'entrar dins, sinó que hauria d'utilitzar la parcel·la per a generar una continuïtat d'aquesta vegetació cap a la vessant nord.

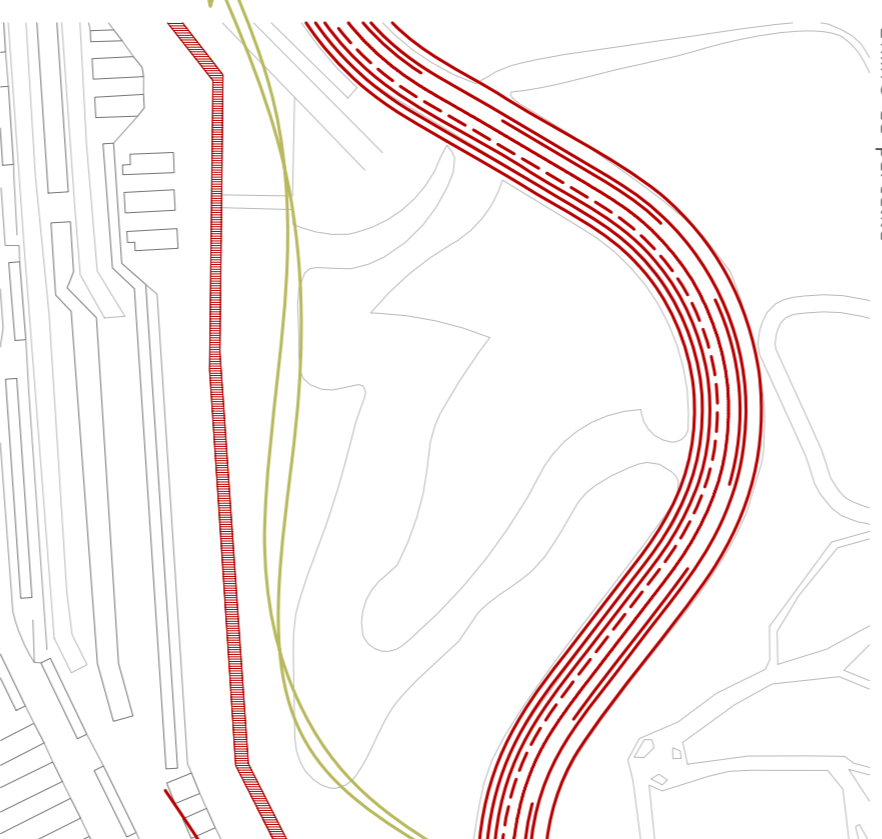
La parcel·la està situada dins una zona d'interès turístic per la ciutat de Barcelona, on en el seu entorn més immediat es troba el Jardí Botànic i el complex esportiu del Palau Sant Jordi al Nord, una gran explanada d'aparcament a l'Oest i el cementiri al Sud.

La principal característica de la parcel·la és el terreny, ens trobem amb una topografia accentuada, amb un pendent mitjà de 18% entrat cap al nord-oest. Aquest factor dona a la part alta de la parcel·la unes grans vistes de la vessant nord amb el mar contrastat entre muntanya i ciutat per una banda. La faceta nord de pedra natural del cementiri per l'altra. Aquesta és la principal raó per la qual una premissa bàsica del projecte serà mantenir aquestes vistes i potenciar-les.

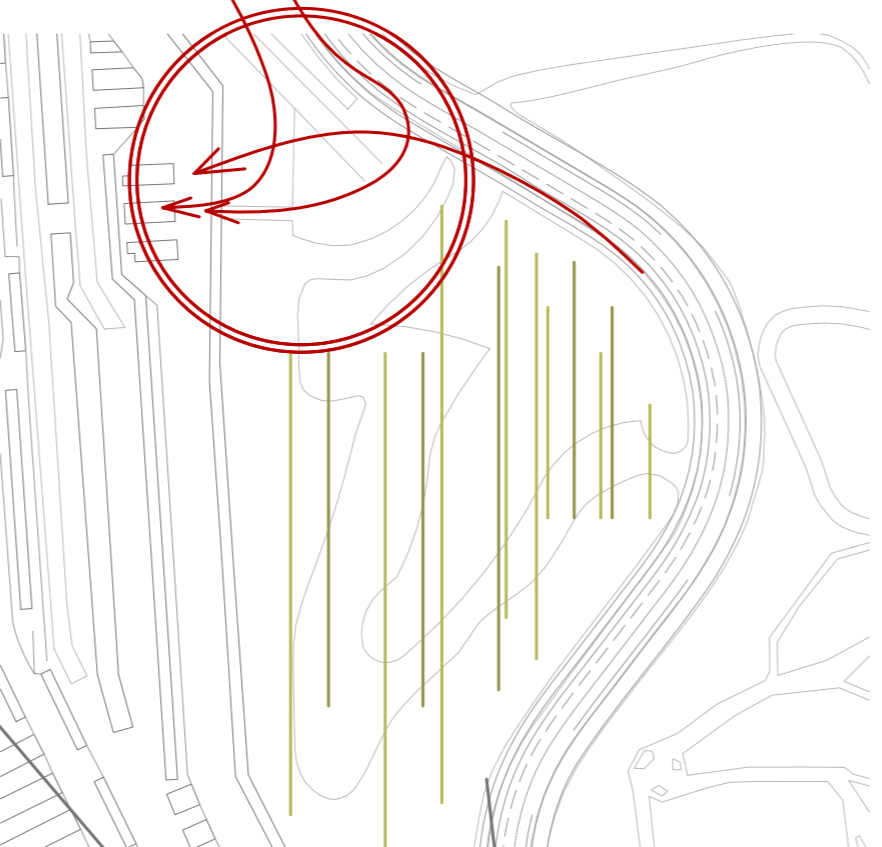
RELACIÓ AMB L'ENTORN e. 1/20000

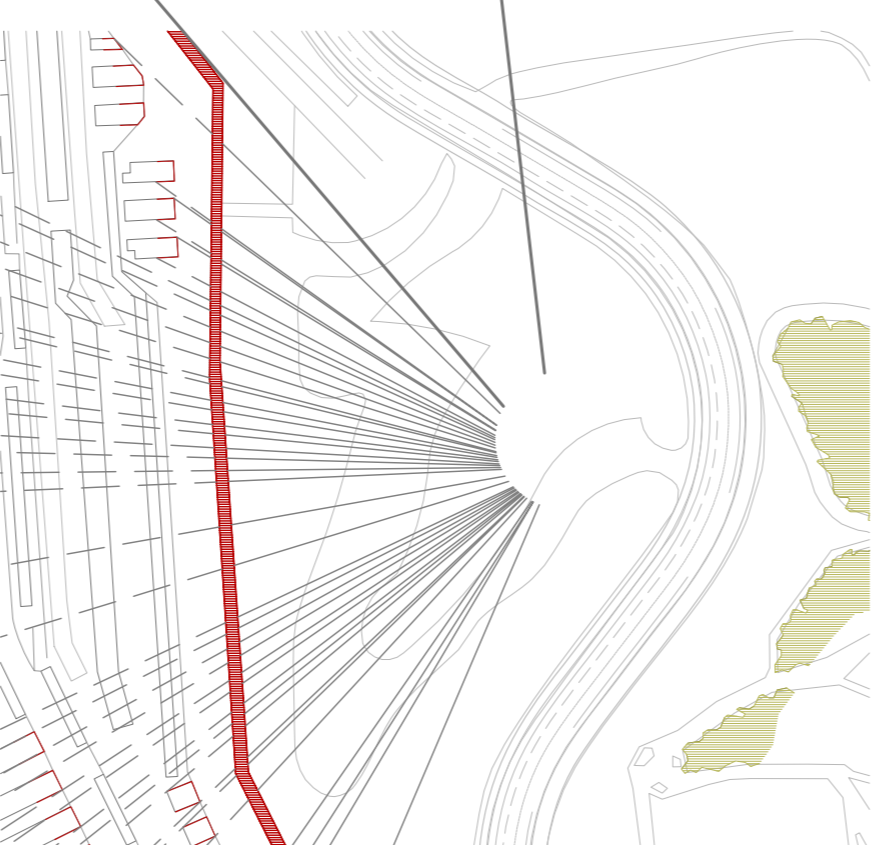
Estat actual parcel·la

Línies de parcel·la

CIRCULACIONS DINS LA PARCEL·LA

VISUALS

Actualment la parcel·la està qualificada com a zona verda, i es tracta d'una zona sense cap ús determinat.

Les úniques preexistències són l'actual camí que la travessa sinuósament i la vegetació, majoritàriament salvatge.

La parcel·la queda totalment limitada per dos elements que marquen clarament el perímetre d'aquesta al Nord i al Sud: el Passeig del Migdia i el mur del Cementiri de Barcelona.

A l'est i a l'oest els límits no són tan contundents, sinó que existeix una continuïtat dels espais que inclou permetria un recorregut peatonal en aquest sentit.

Actualment dins del terreny trobem una zona semicircular pavimentada donada al cementiri i a la zona d'aparcament, però que s'utilitza bàsicament de parking, deixant l'entrada en un pla secundari. Tanmateix, en completar la importància històrica del cementiri crec que el nou projecte ha de contemplar la idea de generar un espai, exclusivament peatonal que potenciï tant l'entrada al cementiri com al tanatori.

Un cop dins la parcel·la existeix un gran obstacle visual: el mur de pedra del cementiri. L'altura del mur permet el pas de les vistes però sobre aquest, però els nínxols situats al darrere actuen com a segona línia de les vistes.

Per la part Nord, la vegetació del Jardí Botànic també conforma un front visual important.

Les vistes s'acheben concentrant a la vessant Nord-Oest, és per això que l'edifici intentarà obrir-se cap aquesta zona potenciant i permetent la continuïtat de les vistes.

Del resultat d'aquests premisses sorgeix la idea de PROJECTE INTEGRAT EN EL PROPÍ TERRENY, GENERADOR DE NOUS ESPAIS VERDS I NOUS FLUXOS A TRAVÉS D'ELL.

IMATGES DE L'ENTORN

Vista des de l'aparcament públic

Vista al cementiri des de la part superior de la parcel·la

Vista des del carrer del cementiri